

המנהל

רשומות

אגף רשום וז'
 י"ד אייר תשכ"ח = 12. 5. 68
 מס' ...
 הלשכה הראשונה

קובץ התקנות

9 במאי 1968

2225

י"א באייר תשכ"ח

עמוד

1466	תקנות תחנת הכוח תל-אביב (פיקוח על הבניה, ההפעלה והשימוש), תשכ"ח—1968
1468	תקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים) (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968
1469	תקנות נמל חיפה (סירות וסבלות) (תיקון), תשכ"ח—1968
1469	צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 20), תשכ"ח—1968
1470	צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון), תשכ"ח—1968
1471	הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968

מדור לשלטון מקומי

1472	צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, אל-מכר), תשכ"ח—1968
1472	חוק עזר לירושלים (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ח—1968
1474	חוק עזר לעכו (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח—1968
1476	חוק עזר לבית-דגן (שחיטת עופות), תשכ"ח—1968
1479	חוק עזר לגבעתי-שמואל (החזקת בעלי חיים), תשכ"ח—1968
1481	חוק עזר לג'יסר אל-זרקא (אספקת מים), תשכ"ח—1968
1489	חוק עזר ליבנה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח—1968
1491	חוק עזר ליהוד (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ח—1968
1493	חוק עזר למבשרת-ציון (הוצאת אשפה), תשכ"ח—1968
1495	חוק עזר למבשרת-ציון (מפגעי תברואה), תשכ"ח—1968
1500	חוק עזר למנחמיה (שמירת הנקיון ואיסור העישון), תשכ"ח—1968
1501	חוק עזר לפרדסיה (אספקת מים), תשכ"ח—1968
1509	חוק עזר לקדימה (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ח—1968
1511	חוק עזר לקרית-אחא (הדברת מזיקים), תשכ"ח—1968

חוק תחנת הכוח תל-אביב, תשכ"ז—1967

תקנות בדבר פיקוח על הבניה של תחנת הכוח, הפעלתה והשימוש בה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 3 לחוק תחנת הכוח תל-אביב, תשכ"ז—1967¹ (להלן — החוק), מתקינה הממשלה תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„הפעלה“ — הפעלתה של תחנת הכוח והשימוש בה;

„השרים“ — השרים הממונים על ביצוע החוק וכן שרי האוצר והמשפטים;

„התכנית“ — תכנית תחנת הכוח;

„חברת החשמל“ — חברת החשמל לישראל בע"מ;

„מפקח“ — כל אחד מהמפקחים לפי תקנות אלה;

„מפקח על הבניה“ — מי ששר הפנים מינהו לכך;

„מפקח על ההפעלה לענין בריאות“ — מי ששר הבריאות מינהו לכך;

„מפקח על ההפעלה לענין חשמל“ — מנהל עניני החשמל שנתמנה לפי סעיף 3 לחוק החשמל, תשי"ד—1954².

2. (א) המפקח על הבניה יפקח על בניית תחנת הכוח לפי התכנית ויהיה מוסמך לתת אותן ההוראות הדרושות להבטחת הבניה כאמור.

מפקח על
הבניה
וסמכויותיו

(ב) המפקח על הבניה יתייעץ, בענינים הנוגעים לביצוע תפקידו, עם המפקחים האמורים בתקנה 3, ביזמתו או על פי בקשת אחד מהם.

3. המפקח על ההפעלה לענין חשמל והמפקח על ההפעלה לענין בריאות יפקחו — כל אחד בתחום תפקידו ותוך התייעצות ביניהם — על הפעלת תחנת הכוח לפי התכנית, וכל אחד מהם יהיה מוסמך לתת אותן ההוראות הדרושות להבטחת ההפעלה כאמור.

המפקחים
על ההפעלה
וסמכויותיהם

4. מפקח יתייעץ, בענינים הנוגעים לביצוע תפקידו, עם מהנדס עיריית תל-אביב-יפו — לפי בקשתו.

התייעצות עם
מהנדס עיריית
תל-אביב-יפו

5. (א) מפקח, או מי שמפקח מינהו בכתב, רשאי להיכנס בכל זמן סביר לשטח תחנת הכוח, לערוך בו סקירות, מדידות או בדיקות ולעשות בו כל פעולה אחרת הדרושה, לדעתו, לביצוע תפקידו.

סמכויות עור

(ב) מפקח רשאי להורות בכתב לחברת החשמל שתמציא לו, תוך זמן סביר שייקבע בהוראה, ידיעות, מסמכים וחומר אחר הדרושים, לדעתו, לביצוע תפקידו.

6. (א) כל מפקח ידווח לממשלה על ביצוע תפקידו, באמצעות השר שמינהו.

חובת דיווח

(ב) דין וחשבון כאמור יוגש אחת לששה חדשים, אלא אם התליטה הממשלה כי יוגש במועד אחר.

¹ ס"ח תשכ"ז, עמ' 141.

² ס"ח תשי"ד, עמ' 190.

7. (א) חברת החשמל תקיים כל הוראה שניתנה על ידי מפקח, אלא אם ניתנה הוראה אחרת לפי תקנות משנה (ד) או (ו) לתקנה 8.

(ב) ניתנה הוראה בדבר הפסקת הבניה ועררה חברת החשמל עליה, יושעה ביצוע ההוראה, על אף האמור בתקנות משנה (א), עד למתן החלטה לפי תקנת משנה (ד) או (ו) לתקנה 8.

8. (א) ראתה חברת החשמל את עצמה נפגעת מהוראת מפקח לפי תקנות 2 או 3, ערר רשאית היא לערור עליה בפני השרים תוך עשרה ימים מיום שנמטרה לה ההוראה.

(ב) השרים לא יהיו קשורים בדיני הראיות ויקבעו את סדר הדין בערר ככל הנראה להם צודק, ובלבד שתינתן לחברת החשמל ולמפקח הזדמנות נאותה להביא את ראיותיהם ולהשמיע את טענותיהם.

(ג) היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו רשאי לייצג מפקח בהליכי הערר וחברת החשמל רשאית להיות מיוצגת בהם על ידי עורך דין.

(ד) השרים רשאים ליתן כל הוראת-ביניים הנראית להם דרושה לענין שבפניהם.

(ה) החלטת השרים יכול שתינתן ברוב דעות.

(ו) השרים רשאים לאשר את הוראת המפקח, לשנותה או לבטלה, להחזיר את הענין למפקח לשיקול מחדש, עם הוראות נוספות או בלעדיהן, וליתן כל הוראה אחרת שהר מפקח רשאי לתתה.

(ז) השרים רשאים להסמיך ועדה המורכבת מסגני שרים או המנהלים הכלליים של משרדיהם להשתמש בסמכויותיהם לפי תקנה זו, אם בדרך כלל ואם בערר מסויים.

ועדה להקמת
תחנות
בקורת
והפעלתן

9. (א) השרים ימנו ועדת מומחים שתגיש לממשלה המלצות בדבר הקמתן והפעלתן של תחנות בקורת קבועות למדידת זיהום אוויר שמקורו במחוז תל-אביב, תוך שימת לב מיוחדת לגורמי זיהום אוויר הנובעים מתחנות הכוח ומתחנות כוח חשמליות אחרות הקיימות במחוז האמור.

(ב) יושב ראש הועדה יהיה עובד בכיר של משרד הפיתוח ושאר חבריה יהיו עובדי דים בכירים של משרדי האוצר, הבריאות, המשפטים והפנים, עיריית תל-אביב-יפו וחברת החשמל.

(ג) הועדה תגיש את המלצותיה לממשלה תוך שלושה חדשים מיום מינויה, אלא אם האריכה הממשלה בהחלטה את המועד האמור.

שמירת דינים

10. תקנות אלה באות להוסיף על כל דין החל על תחנת הכוח ולא לגרוע ממנו.

11. לתקנות אלה ייקרא „תקנות תחנת הכוח תל-אביב (פיקוח על הבניה, ההפעלה והשימוש), תשכ״ח—1968”.

יעל עוזאי
מוכירת הממשלה

ח' באייר תשכ״ח (6 במאי 1968)
(חמ 78420)

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות להעברת מטענים

תיקון
התוספת

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 10 ו-17 לפקודת הנמלים¹, סעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961³, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים), תש"ך—1960⁴, בהערות (לחלקים א' ו'ב'), לאחר הערה 19 יבוא:

"20(א) בעד מתן השירות ליצוא פרי הדר בתיבות תשולם למנהל או למי שהמנהל הסמיכו אגרה בשיעורים כדלקמן:

אגרות לתיבה

תעריף מסירה עקיפה	תעריף מסירה ישירה
----------------------	----------------------

(1) תיבות המובלות לנמל על משטחים:

24.0	21.0	לתיבה שלמה (סטנדרט, פלורידה)
12.0	10.5	לחצי תיבה (ברוס, קרטון)

(2) תיבות המובלות לנמל שלא על משט-

חים:

29.0	לתיבה שלמה (סטנדרט, פלורידה)
17.5	לחצי תיבה (ברוס, קרטון)

(ב) לענין הערה זו יחול תעריף המסירה הישירה על מטעני פרי הדר שנת-מלאו בהם תנאים אלה:

(1) הועברו במישרין וללא אחסנת ביניים בנמל מכלי הרכב שבהם הובאו ועד לטעינתם אל כלי השיט;

(2) מספר המנינים בכל כלי רכב לא עלה על שנים;

(3) הועברו במישרין כאמור בכמות המספקת, לדעת המנהל, לעבודה סדירה של אותה קבוצת עובדים המועסקת בהעברתה במשך אותה המשמרת.

(ג) בהערה זו—

"משטחים"—משטחים במבנה ובממדים הניתנים לשינוע בציוד המקובל בנמל להנחת דעתו של מנהל הנמל;

"מנין"—קבוצת תיבות פרי הדר כאשר מספר התפוזים בכל תיבה ותיבה הוא אחיד.

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות נמל חיפה (אגרות העברת מטענים) (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1968".

השם

משה כרמל
שר התחבורה

א' באייר תשכ"ח (29 באפריל 1968)
(חמ 755401)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 145.
⁴ ק"ת תש"ד, עמ' 606.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר סירות וסבלות

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 10 ו-17 לפקודת הנמלים¹, סעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב), לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961³, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 16 לתקנות נמל חיפה (סירות וסבלות), 1946⁴, בפסקה (1), „פריהדר” — תיקון תקנה 16 יימחק.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל חיפה (סירות וסבלות) (תיקון), תשכ"ח—1968”.

חשם

א' באייר תשכ"ח (29 באפריל 1968)
(חמ 755400)

משה כרמל
שר התחבורה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ח תשכ"ג, עמ' 145.
⁴ ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 835.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור ההיטל ואופן חישובו

בתוקף סמכויותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה), תשכ"ה—1964², פרטים 0851 ביטול פרטים 1011 ו-0851 — בטלים.

2. לצו זה ייקרא „צו-שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 20), תשכ"ח—1968”.

חשם

ל' בניסן תשכ"ח (28 באפריל 1968)
(חמ 74049)

זאב שרף
שר המסחר והתעשיה

¹ ס"ח תשכ"ד, עמ' 175; חשכ"ז, עמ' 21.
² ק"ת תשכ"ה, עמ' 54.

פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)

צו בדבר שינויים ברשימת המלאכות והעסקים שבתוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹, וסעיפים 2(ד) ו-14(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת

1. בתוספת לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ³ —

(1) בסוג א' קבוצה 1:

(א) אחרי פריט 10 יבוא:

„10א. חנות מכולת“;

(ב) במקום פריט 11 יבוא:

„11. ירקות ופירות — מפעל לכבישתם או לשימורם“;

(2) בסוג א' קבוצה 2, בפריט 60 (ב), במקום „מפעל למכירתם“ יבוא
„מקום למכירתם“;

(3) בסוג ב' קבוצה 1 —

(א) במקום פריט 114 יבוא:

„114. מוניות או תחנת אוטובוסים —

10“;

תחנה ומשרד או משרד

(ב) לאחר פריט 122 יבוא:

„122א. עצים — ארגוני עץ ריקים ומוצרי עץ

10“

אחרים — מקום להחסנתם

(4) בסוג ב' קבוצה 2, לצד פריט 150, בטור אגרת הרשיון בלירות,
יבוא:

10“;

(5) בסוג ב' קבוצה 3, במקום פריט 158 יבוא:

„159. נפט מסוכן, נפט רגיל או שמן דלק —

מכירתם בקמעונות או בסיטונות או

10

חלוקתם ללא תשלום

10“.

מקום להחסנתם

2. לצו זה ייקרא „צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון), תשכ"ח—1968“.

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

כ"ז בשבט תשכ"ח (26 בפברואר 1968)
(חמ 74083)

¹ חוקי א"י, כרך ג', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת תשכ"ו, עמ' 2817.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר נכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 49 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954¹, לאחר התייעצות עם הוועדה ובאישור הממשלה, אני מורה לאמור:

1. בסעיף 1א להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשי"ד—1957² (להלן — ההוראות העיקריות), בפסקה (3), במקום „10%” יבוא „15%”.

2. בסעיף 3 להוראות העיקריות, בפסקה (1) (ב), במקום „10%” יבוא „7%”.

3. (א) על אף האמור בפסקה (2) של סעיף 1א להוראות העיקריות, בתקופה מיום י"א באייר תשכ"ח (9 במאי 1968) ועד יום י"ז בתשרי תשכ"ט (9 באוקטובר 1968) ועד בכלל, שיעור הנכסים הנזילים שעל מוסד בנקאי להחזיק לגבי פקדונות עודפים יהא 70%; לענין סעיף קטן זה, „פקדונות עודפים” — אותו חלק מסך-כל הפקדונות האמורים בפסקה (2) של סעיף 1א להוראות העיקריות, העודף על סכומם הכולל של פקדונות כאמור כפי שהיה ערב התקופה האמורה לעיל, דהיינו ביום י' באייר תשכ"ח (8 במאי 1968).

(ב) על אף האמור בפסקה (3) לסעיף 1א להוראות העיקריות, כפי שתוקנה בסעיף 1 להוראות אלה, יהא מוסד בנקאי חייב — בתקופות המנויות להלן — להחזיק נכסים נזילים מסכום כל פקדון כמשמעותו בפסקה (3) האמורה, סכום השווה לאחוזים כמפורט להלן:

האחוז	התקופה
11%	י"א באייר תשכ"ח (9 במאי 1968) — ט' בסיון תשכ"ח (5 ביוני 1968)
12%	י' בסיון תשכ"ח (6 ביוני 1968) — י"ד בתמוז תשכ"ח (10 ביולי 1968)
13%	ט"ו בתמוז תשכ"ח (11 ביולי 1968) — י"ג באב תשכ"ח (7 באוגוסט 1968)
14%	י"ד באב תשכ"ח (8 באוגוסט 1968) — י"ח באלול תשכ"ח (11 בספטמבר 1968)
15%	י"ט באלול תשכ"ח (12 בספטמבר 1968) ואילך

4. תחילתו של סעיף 2 היא ביום ט"ו בתמוז תשכ"ח (11 ביולי 1968).

5. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (נכסים נזילים) (תיקון מס' 2), תשכ"ח” — 1968”.

דוד הורוביץ
נגיד בנק ישראל

ח' באייר תשכ"ח (6 במאי 1968)
(חם 72215)

¹ ס"ח תשי"ד, עמ' 192.
² ס"ח תשי"ח, עמ' 432; תשכ"ה, עמ' 2213; תשכ"ו, עמ' 2805; תשכ"ח, עמ' 835.

מדור לשל טוץ מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר המועצה המקומית אל-מכר

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953², אחרי פרט (ס"א), יבוא:

„(ס"ב) המועצה המקומית אל-מכר.

תאריך הקמתה: י"ז בניסן תשכ"ח (15 באפריל 1968).

תחום המועצה: גושי רישום קרקע (ועד בכלל):

הגושים: 18525, 18527 עד 18531, 18534 — בשלמותם.

השטח המותחם על ידי הגושים 18525 ו-18529, שהוא השטח הבנוי של הכפר אל-מכר.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון התוספת הראשונה, אל-מכר), תשכ"ח—1968”.

כ"ב באדר תשכ"ח (22 במרס 1968)

(חמ 8031)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת תשי"ג, עמ' 1774; תשכ"ב, עמ' 2480.

פקודת העיריות

חוק עזר לירושלים בדבר ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית ירושלים

חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„נכס” — בנין או מגרש;

„בעל” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאינו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

„בנין” — כל מבנה שהוא בנוי אבן, ביטון, חימר, ברזל, עץ או חומר אחר, לרבות כל יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב, בליטה או חלק של בנין או כל דבר המחובר אליו או כל כותל, סוללה, סייג, גדר או מבנה אחר המקיפים או תוחמים או מכוונים להקיף או לתחום קרקע כלשהי, וכולל חצר ;

„חצר” — שטח הקרקע שמשמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם המבנה כחצר או כגינה או לכל צורך אחר של אותו מבנה ;

„שטח בנוי” — שטח שהמועצה הכריזה עליו, באישור הממונה על מחוז ירושלים, כעל שטח בנוי לענין חוק עזר זה ;

„מגרש” — קרקע פנויה בשטח בנוי ;

„המועצה” — מועצת העיריה ;

„העיריה” — עירית ירושלים ;

„ראש העיריה” — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„מפקח” — אדם שנתמנה על ידי המועצה להיות מפקח לצורך חוק עזר זה.

2. (א) ראש העיריה רשאי לדרוש בהודעה בכתב, מאת בעל מגרש לנקות את המגרש ומאת המחזיק בו, ובאין מחזיק — בעל בנין, לנקות חצר או כניסה של אותו בנין.
(ב) ההודעה תכלול את התנאים, הפרטים והאופן לביצוע הניקוי ואת התקופה שבה יש לבצעו.

3. בעל נכס או המחזיק בו שקיבל הודעה כאמור בסעיף 2, חייב למלא אחריה.

חובה למלא אחרי ההודעה

4. לא מילא בעל נכס או המחזיק בו אחרי הודעת ראש העיריה כאמור בסעיף 3 או ביצע את הניקוי שלא לפי התנאים, הפרטים והאופן המפורטים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את הניקוי ולגבות את הוצאות הניקוי מאת בעל הנכס או המחזיק בו.

ניקוי על ידי המועצה

5. (א) אגרת ניקוי בעד ניקוי על ידי המועצה תהיה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ב) האגרה בעד ניקוי מגרש תשולם על ידי בעל המגרש, ואילו האגרה בעד ניקוי חצר או כניסה לבנין תשולם בשיעור של $\frac{1}{3}$ על ידי בעל הבנין ושיעור $\frac{2}{3}$ על ידי המחזיקים בו, שיחולקו בין המחזיקים לפי מספר החדרים התפוסים על ידיהם ; לצרכי החלוקה האמורה יראו את המחזיק בחנות כמחזיק בשני חדרים.

אגרת ניקוי

6. (א) המפקח רשאי להיכנס מזריחת החמה עד שקיעתה לכל מגרש, חצר או כניסה לבנין כדי לברר את מצב הניקיון בהם ואם נתמלאו דרישות ראש העיריה כאמור בסעיף 2.
(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

אישור כניסה

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה.

מסירת הודעה

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים)”, תשכ”ח—1968.

תוספת

(סעיף 5)

אגרת ניקוי
בלירות

35	1. בעד ניקוי מגרש ששטחו עד חצי דונם
25	לכל חצי דונם נוסף או חלק ממנו
50	2. בעד ניקוי חצר ששטחה עד חצי דונם
40	לכל דונם נוסף או חלק ממנו
5	3. בעד ניקוי כניסה לבנין

נתאשר.

ט' קולק

ראש עיריית ירושלים

כ"ז באדר תשכ"ח (27 במרס 1968)
(חמ 878081)חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לעכו בדבר פתיחת עסקים וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-254 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית עכו חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„העירייה” — עיריית עכו;

„בית עסק” — חנות, משרד, מחסן, בית מלאכה, קיוסק וכל מקום אחר בתחום העירייה שבו נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה או מתנהל עסק, לרבות מכירת כרטיסי כניסה למקום תרבות או לבית-עינוג, למעט מלון, פנסיון, בית אוכל, בית עינוג ובית מרקחת;

„בית אוכל” — מסעדה, מזנון, בית קפה וכל מקום אחר בתחום העירייה שבו מגישים או מוכרים אוכל או משקה לשם צריכתו בו במקום, למעט קיוסק, מלון, פנסיון ובית עינוג;

„קיוסק” — כל מקום בתחום העירייה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לקיוסק על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)²;

„בית עינוג” — כל מקום בתחום העירייה שבו עורכים שעשוע ציבורי כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ”ר, עמ’ 197.

² חוקי א”י, כרך ב’, פרק קמ”ב, עמ’ 1427.

³ ע”ר 1935, תוס’ 1 מס’ 496, עמ’ 49.

⁴ ע”ר תש”ח, תוס’ א’ מס’ 4, עמ’ 12.

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש״ח—1948, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסיומם עם צאת הכוכבים במוצאי ימי מנוחה, וכולל את ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה חמש למחרתו;

„פתוח“ — כולל עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור לרבות אי סגירת בית עסק, בית אוכל ובית עינוג;

„בעל“ — לרבות שוכר, חוכר, מנהל או כל עובד או האדם שעל שמו ניתן הרשיון לבית עסק, לבית אוכל או לבית עינוג;

„ראש העיריה“ — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

סגירת בתי-עסק,
בתי עינוג
ובתי אוכל
בימי מנוחה

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית אוכל, בית עסק או בית עינוג.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל שאין מגישים בו אוכל או משקה בליווי ששועים, נגינה וכיוצא באלה, מהתחלת יום המנוחה עד שעה 22.00 ובין השעות 9.00 עד 15.00 לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כתלי בית האוכל.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, יהיה רשאי בעל לפתוח בית עינוג לצורך פעולות תרבות וחינוך.

סגירת בתי-עסק,
בתי עינוג
ובתי אוכל
בימים שאינם
ימי מנוחה

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) חנות למכר מזון — בשעות שבין 19.30 לבין 06.00 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.30;

(2) בית אוכל או קיוסק למכר ממתקים, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים (לא משכרים) — בשעות שבין 24.00 לבין 06.00;

(3) חנות למכר פרחים — בשעות שבין 22.00 לבין 06.00;

(4) כל בית עסק שלא פורט בפסקאות (1) עד (3), פרט לטחנת קמח — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 ובשעות שבין 13.00 לבין 15.00;

אולם בכל אחד מהימים: כ״ג, כ״ז וכ״ח באלול, ח׳, י״א, י״ב, וי״ג בתשרי, ז׳ באדר עד ט״ו בו, י״א, י״ב וי״ג בניסן, ב׳, ג׳ וד׳ בסיון, מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח בית עסק, למעט העסקים המפורטים בפסקה (2), עד שעה 22.00.

(ב) בכל יום ג׳ לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק פרט למזנון, קיוסק ומספרה בשעות שבין 14.00 לבין 06.00.

(ג) בכל יום ב׳ לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח מספרה בשעות שבין 14.00 לבין 06.00.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג) רשאי ראש העיריה להתיר פתיחת בתי עסק, בתי עינוג ובתי אוכל, אם לדעתו קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.

סגירת בתי
מרקחת

4. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00, ובלבד שבעל בית מרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו כשהגיע תורו לכך לפי תורנות שיקבע שר הבריאות בתקנות, בתוקף לפי

סעיף 47(ט) לפקודת הרוקחים⁵, ואם לא הותקנו תקנות כאלה — לפי תורנות שיקבע ראש העיריה.

5. הוראות סעיף 2 לא יחולו על בית עסק או בית אוכל אשר בעליו אינו יהודי ואינו פותח אותו בימי מנוחתם של בני עדתו, לאחר שהודיע על כך בכתב לראש העיריה.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

7. חוק עזר לעכו (פתיחת עסקים וסגירתם), תשכ"ד—1964⁶ — בטל.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעכו (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ח—1968”.

נתאשר.

י' כתר אן
ראש עיריית עכו

י"א באדר תשכ"ח (11 במרס 1968)
(חמ 89007)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁵ חוקי א"י, כרד ב', פרק ב', עמ' 1102.
⁶ ק"ח 1614, תשכ"ו, עמ' 1720.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לבית-דגן בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המ-
קומית בית-דגן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„בית שחיטה” — מקום בו שוחטים או מורטים עופות;

„בית שחיטה מוכר” — בית שחיטה המוכר על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;

„המועצה” — המועצה המקומית בית-דגן;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך לענין חוק עזר זה, כולו או מקצתו, על ידי ראש
המועצה;

„רופא וטרינרי” — הרופא הוטרינרי של המועצה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרי-
נרי בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולו או מקצתו;

„רשיון” — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.

איסור החזקת
בית שחיטה

3. (א) לא ישחט אדם עופות בתחום המועצה מחוץ לבית שחיטה מוכר, ולא ימרסם
אלא בבית שחיטה כאמור או בבית מריטה שניתן לגביו רשיון לפי פקודת המלאכות וה-
תעשיות (הסדרתן)².

איסור שחיטה

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות ברשותו הפרטית
ולצורך עצמו.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² חוקי א"י, כרד ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

4. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.
- הוצאת עופות שחוטם
5. לא יוציא אדם ולא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.
- הוצאת עופות מכית השחיטה
6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט, לא ימרוט נוצותיו ולא יוציא את קרביו בבית השחיטה אלא לפי רשיון.
- (ב) לא ייכנס אדם לבית שחיטה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה.
- (ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —
- (1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד המועצה, הנכנסים לבית שחיטה לשם מילוי תפקידם;
- (2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית שחיטה בתוקף תפקידו;
- (3) מלמד או לומד הלכות שחיטה;
- (4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).
- חובת רשיון והיתר כניסה
7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון, וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון, לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6.
- (ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך שבו ניתן; הרשיון יהיה תקף החל מתאריך זה.
- (ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו תוגש למועצה בכתב.
- (ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.
- (ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.
- (ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.
- (ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של לירה אחת.
- (ח) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.
- מתן רשיון
8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —
- (1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;
- (2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או בסביבתו או הפריע לו במילוי תפקידו כאמור;
- (3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיו, הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו;
- (4) נמצא סובל ממחלה מידבקת;
- (5) גרם נזק במזיד לבית השחיטה או לצידו;
- (6) גרם להפרעת הסדר שבבית השחיטה.
- (ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).
- (ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך לפני שר הפנים או לפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.
- (ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל הרשיון לפי סעיף 17.
- ביטול רשיון

מעטה קבוע של
הנכנסים לבית
השחיטה

כדיקת עופות
חיים

כדיקת עופות
שחוטים

פיצויים

החלטת הרופא
הוטרינרי
סופית

מוצאו של העוף

הובלתם של
עופות שחוטים

אגרת
שירותים

ענשים

חשם

9. אדם הנכנס לבית השחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

10. עופות שגלקחו לבית השחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו; הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית השחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי לאכילה, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיוורה.

12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו-11.

13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי סעיפים 10 או 11 היא סופית.

14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.

15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית השחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.

16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם למועצה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה; אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

18. לחוק עזר זה, ייקרא „חוק עזר לבית-דגן (שחיטת עופות)“, תשכ"ח—1968.

תוספת

(סעיף 16)

שיעורי אגרת השירותים
לראש באגרות

בלי מריטה	בעד מריטה
10	10
15	15
20	20
20	20
30	30

יונה
תרנגולת
ברווז או ברבור
אווז
תרנגול הודו

יפת צדוק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית בית-דגן

ד' בניסן תשכ"ח (2 באפריל 1968)

חיים משה שפירא

(חמ 813910)

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר החזקת בעלי-חיים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית גבעת-שמואל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית גבעת-שמואל;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

„בעלי-חיים” — בהמות עבודה למיניהן, בקר, צאן ובהמות אחרות לבשר או לחליבה, עופות ובעלי-חיים אחרים שמגדלים אותם למטרות חקלאיות, אילוף, ניסויים או חובבות; „מחזיק” — לרבות בעל, סוכן, נאמן, מנהל או שותף וכל אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבעלי-החיים או שהיה מקבלה אילו היו בעלי-החיים נותנים הכנסה; „שטח בנוי” — שטח מגורים בתחום המועצה.

החזקת
בעלי-חיים

2. (א) מי שברשותו בעלי-חיים בתחום המועצה יחזיקם בתוך חצר מגודרת, באופן שלא יהיה מפגע לציבור.

(ב) המחזיק בעלי-חיים ישמור על נקינותם ועל נקיון מקום החזקתם, וימנע הופעת מחלות ונגעים בהם והתפשטותם.

מניעת פגיעה
בבריאות
הציבור

3. (א) המועצה רשאית לתת הוראות בדבר מקום החזקת בעלי-חיים, מרחק המקום האמור מבית מגורים, סידורים להבטחת הנקיון והבריאות ולמניעת ריחות רעים ושאר הסיכורים הדרושים כדי למנוע פגיעה בבריאותו ובבטחונו של הציבור.

(ב) כל מחזיק בעלי-חיים בתחום המועצה חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).

(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) ועל כל שינוי בהן תוצג במשרדי המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.

מרעה

4. (א) מחזיק בעלי-חיים שהוציאם למרעה או שהרשה להוציאם למרעה, ירחיק אותם מתוך שטח בנוי, אלא אם היה מקום המרעה מוקף גדר.

(ב) לא יוציא מחזיק ולא ירשה להוציא בעלי-חיים למרעה, אלא אם הם מלווים רועה אחראי בן שש עשרה שנה לפחות.

תנועת
בעלי-חיים

5. (א) המועצה רשאית, לשם מניעת סכנת התפשטות מחלה או פגע, לתת הוראות בדבר איסור או הגבלת המרעה או תנועת בעלי-החיים בתחום המועצה.

(ב) המחזיק בעלי-חיים חייב למלא אחרי ההוראות שניתנו לפי סעיף קטן (א).

(ג) הודעה על ההוראות לפי סעיף קטן (א) וכן כל שינוי בהם תוצג במשרד של המועצה באופן שלציבור תהיה גישה חפשית אליה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, תשכ"ה, עמ' 256.

6. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת המחזיק בעלי-חיים לבצע כל עבודה הדרושה לדעת ראש המועצה למניעת כל מפגע או סכנה לציבור ולבריאותו, או לסילוקם.

(ב) בהודעה יצויין הזמן שבו יש לבצע את העבודה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) מחזיק בעלי-חיים שקיבל דרישה כאמור בסעיף קטן (א) חייב למלא אחריה.

7. לא מילא מחזיק בעלי-חיים אחרי דרישת ראש המועצה, רשאית המועצה לבצע את העבודה ולגבות את הוצאות העבודה מאותו מחזיק.

8. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום שבתחום המועצה שיש בו בעלי-חיים על מנת לערוך בקורת ולעשות בו כל הדרוש כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשתי עתונים, הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 250 לירות, ואם עבר על הוראת סעיף 6 והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה מאת ראש המועצה או אחרי שהורשע בדיון.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת-שמואל (החזקת בעלי-חיים)”, תשכ”ח—1968.

נתאשר.

ח' בונה

ראש המועצה המקומית גבעת-שמואל

כ"ו בשבט תשכ"ו (25 בפברואר 1968)
(חמ 816810)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגייסר אל-זרקא בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית גייסר אל-זרקא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית גייסר אל-זרקא;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו- „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

חיבור
מפעל מים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ח תשי”ג, עמ’ 1174; תשכ”ב, עמ’ 2489.

³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד-מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להחקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמדמים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה בזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדמים כללי לכל הנכס, יהיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

(ח) לא הותקן מדמים ישלם הצרכן למועצה בעד אספקת מים אגרות מים בשיעור שנקבע בתוספת.

אספקת מים
פסי חווה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחווה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החווה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החווה.

פסדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מדמים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) "צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נסיעות ציבוריות.

מכירת סים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים, או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לג'יסר אל-זרקא (אספקת מים), תשכ"ג—1963⁴ — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לג'יסר אל-זרקא (אספקת מים), תשכ"ח—1968“.

⁴ ק"ת תשכ"ג, עמ' 214.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1) :

80	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
120	(2) לכל יחידת מלאכה או תעשיה
	(3) הרחבת החיבור, פירוק החיבור או התקנתו מחדש
	לפי דרישת הצרכן —

עד 2" 35

למעלה מ-2" 70

2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית
(סעיף 3 (ב))

5

3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))

10

4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) —

(1) לחקלאות — לכל דונם או חלק ממנו

200

(2) לנכס אחר — לכל מ"ר משטח הנכס

0.70

ונוסף לזה — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה

1

כשיש מיתקן	כשאין מיתקן
מוכן להתקנת	מוכן להתקנת
מדמים	מדמים

האגרה בלירות

5. אגרת מדמים (סעיף 5 (ד)) —

מדמים שקטרו :

אינו עולה על 3/4" 50 65

עולה על 3/4" ואינו עולה על 1" 75 100

עולה על 1" ואינו עולה על 1 1/2" 110 150

עולה על 1 1/2" ואינו עולה על 2" 160 220

עולה על 2" לפי חשבון שהגיש המנהל

האגרה כלירות

10

6. אגרת בדיקת מדמים כולל דמי פירוק, הובלה וה-
תקנה (סעיף 5 (ט))

האגרה המינימלית כלירות	האגרה לס"ס באגורות
------------------------------	-----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(1) לשימוש ביתי 45 1.35

(2) לבניה 60 6

(3) לחנויות, לבתי קפה, למלאכה ולכל שימוש

אחר שלא פורט בתוספת זו 60 3

(4) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר, בהגבלה של

7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים אפריל—

נובמבר, מעל ל-10 מ"ק 30

האגרה כלירות

10

8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))

מוראד עמאש

נתאשר.

ראש המועצה המקומית ג'יסר אל-זרקא

כ"ב באדר תשכ"ח (22 במרס 1968)

(חמ 51773)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליבנה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה

המקומית יבנה חוק עזר זה :

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה“ — המועצה המקומית יבנה ;

„בית עסק“ — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מזנון, מספרה, דוכן לרוכלות, בית מלאכה וכל מקום אחר בו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מוחסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית קפה, בית עינוג, בית מלון, פנסיון ובית מרקחת ;

„בית אוכל“ — כל מקום בתחום המועצה שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק, מזנון, בית-מלון, פנסיון ובית קפה ;

„בית קפה“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית קפה על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)² ;

„בית עינוג“ — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי, כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935³ ;

„בית מרקחת“ — כל מקום בתחום המועצה שלגביו ניתן או יש לקבל רשיון לבית מרקחת על פי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ;

„ימי מנוחה“ — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948⁴, כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה, וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל ליל תשעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 05.00 למחרת ;

„פתוח“ — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך ;

„בעל“ — בעל בית עסק, בית אוכל, בית מרקחת, בית קפה, או בית עינוג, לרבות שוכרו, מנהלו או מחזיקו.

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק, בית אוכל, בית קפה או בית עינוג.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, מותר לפתוח בית אוכל בין השעות 11.00 ובין 14.00 לצורך מכירה והגשה של אוכל או משקה בין כחלי בית האוכל.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה או ערבי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

(1) מספרה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרת וכן במשך כל היום בכל יום ב' בשבוע בחדשים יולי ואוגוסט ;

(2) חנות לממכר חמרי בנין — בשעות שבין 18.00 לבין 06.00 למחרת ;

(3) קיוסק או מזנון לממכר שוקולד, סיגריות, עתונים או משקאות קרים לא משכרים — בשעות שבין 23.00 לבין 06.00 למחרת ;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

² חוקי א"י, כרך ב' פרק קמ"ג, עמ' 1427.

³ ע"ר 1095, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

סגירת בית
עסק, בית אוכל,
בית קפה ובית
עינוג בימי
מנוחה

סגירת בתי עסק
בימים שאינם
ימי מנוחה

(4) כל חנות שלא פורשה בפסקאות (1) עד (3) — ביום ה' בשעות שבין 20.00 לבין 06.00 ובימים אחרים בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרתו; אולם בכל אחד מהימים כ"ו, כ"ז וכ"ח באלול, ח', י"א, י"ב וי"ג בתשרי, ז' באדר עד ט"ו בו, י"א, י"ב וי"ג בניסן, ב', ג' וד' בסיון מותר בו — אם אינו חל בשבת — לפתוח כל חנות כזאת עד שעה 22.00 ומשעה 05.00 למחרתו;

(5) בתקופה שבין 1 ביולי לבין 31 באוגוסט — כל חנות — למעט משרד, קיוסק, בית חרושת, בית מלאכה ובית עינוג — בימים ב' וי"ג בשעות שבין 14.00 לבין 06.00 למחרתו ומספרה ביום ד' בין השעות 14.00 לבין 06.00 למחרתו.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח — חוץ מערבי שבתות וימים טובים —

(1) חנות מכולת, ירקות, פירות, דגים, עופות, בשר, שוקולדה וסוכריות, לחם, משקאות משכרים;

בחורף — בשעות שבין 13.30 לבין 15.30.

בקיץ — בשעות שבין 13.30 לבין 16.00.

(ג) בסעיף זה —

חורף — התקופה שבין 1 באוקטובר לבין 31 במרס;

קיץ — התקופה שבין 1 באפריל לבין 30 בספטמבר.

(ד) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על בית עינוג, בית מלאכה ובית חרושת

והוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על חנויות סיטונאים שאינם מוכרים ישר לצרכן.

4. בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) בית אוכל — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 למחרתו;

(2) (א) בית קפה שבו מופסקת כל נגינה בשעה 24.00 — בשעות שבין 01.00 לבין 05.00 למחרתו;

(ב) בית קפה אחר — בשעות שבין 24.00 לבין 05.00 למחרתו.

5. לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת בימי מנוחה, ובימים שאינם ימי מנוחה — בשעות שבין 19.00 לבין 06.00 למחרת, ובלבד שבעל בית מרקחת חייב לפתוח את בית המרקחת שלו משהגיע חורו לכך לפי תורנות שקבע שר הבריאות בתקנות, בתוקף סמכותו לפי סעיף 47 (ט) לפקודת הרוקחים⁵, ואם לא הותקנו תקנות כאלה — לפי תורנות שיקבע ראש המועצה.

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.

7. חוק עזר לכפרייבנה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"ז—1957⁶ — בטל.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליבנה (פתיחת בתי עסק וסגירתם)”, תשכ"ח—1968.

שלמה מלכא

ראש המועצה המקומית יבנה

נתאשר.

י"א באדר תשכ"ח (11 במרס 1968)

(חמ 834902)

חיים משה שפירא

שר הפנים

⁵ חוקי א"י, כרך ב', פרק י"ג, עמ' 1102.

⁶ ק"ת תשי"ז, עמ' 1887.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליהוד בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה — הגדרות

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוטרסה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נתון הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית יהוד;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ס”ח תשי”ח, עמ’ 108.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות
על ידי ראש
המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראייה לכאורה.

אישור סכום
ההוצאות

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

סמכות ראש
המועצה
המהנדס
להיכנס לבנין

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

ענשים

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליהוד (הריסת מבנים מסוכנים)“, תשכ״ח—1968.

השם

סעדיה חתוכה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית יהוד

י״א באדר תשכ״ח (11 במרס 1968)

(חמ 881314)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למבשרת-ציון בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מבשרת-ציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית מבשרת-ציון;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו בכתב לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח” — אדם שהמועצה מינתהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה, וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„בעל” — אדם המקבל או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח, כסוכן או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר נכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„בנין” — בית, צריף, מחסן, צריפון, ברוך, פחון, אוהל, או חלק מהם, לרבות הקרקע שמש-תמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה” — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית המלאכה;

„אורווה” — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמשתמשים בו או שמחזיקים בו יחד עם האורווה;

„אשפה” — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסולתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים, ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל” — גללי בהמה ושאר אשפה של האורווה;

„פסולת” — פסולת הנוצרת בבית מלאכה ואינה אשפה או זבל.

כלי אשפה 2. (א) בעל בנין חייב להתקין, בבנין או בחצרו, כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי אשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

כלי קיבול 3. (א) המחזיק באורווה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת, לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח וחייב הוא להחזיקם במצב תקין, לתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישה בכתב מאת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי קיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי קיבול אשפה או חמרי בנין.

4. לא יוביל אדם, פרט למפקח, ולא יעביר בשום דרך — אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאורוה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, להתלותו או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת ;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת ;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גודלם ומבנם ;

(4) תקופת ההיתר.

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אורוה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי האשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אורוה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא מילא הבעל או המחזיק אחרי דרישת המפקח לפי סעיפים 2 או 3, רשאי ראש המועצה לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות סעיפים 2 או 3 והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 (ב) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למבשרת-ציון (הוצאת אשפה)“, תשכ"ח—1968.

אשר לזימי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מבשרת-ציון

י"א באדר תשכ"ח (11 במרס 1968)

(חם 84076)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למבשרת-ציון בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מבשרת-ציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שפכים” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים; לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה; „ביב פרטי” — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, וכולל אבזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי” — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אבזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, למעט ביב פרטי; „מיתקן תברואה” — אינסטלציה סניטרית, וכולל את כל הקבועות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואבזריהם בפנים הבנין ומחוצה לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות שפכים, וכולל גם המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואבזריה;

„בעל הנכסים” — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מבנה” — בנין, צריף, סככה, אוהל, או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי”, לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה” — המועצה המקומית מבשרת-ציון;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„תברואן” — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד אחר, שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

„נכסים” — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„תעלת שפכים” — לרבות סעיפי תעלת שפכים, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמ

עותו בחוק עזר זה;

„בעלי חיים” — כל בעל-חיים, לרבות דגים;

„מאושר” — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

- (1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית;
- (2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית;
- (3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך;
- (4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעת התברואן, מזיקה או עלולה להזיק לבריאות;
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת התברואן, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות;
- (6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכסים, וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוזם היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965², או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם;
- (7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצויידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעת התברואן;
- (8) כל סעיף או צינור שפכים, צואים או דלוחים שנקבעו בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר;
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית כסא, אסלה, משתנה, בור שפכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, הם עלולים להזיק לבריאות;
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעת התברואן, נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם;
- (11) תא בקרה של בור שפכים או של ביב פרטי, שאינם מצויידים במכסה ברזל או ביטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם;
- (12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שפכים, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם;
- (13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים, אסלה או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה;
- (14) השימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם;

² ס"ח תשכ"ה, עמ' 807.

- (15) כל צינור גשם, מרוב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים ;
- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין או בבנין סמוך ;
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, כלקים של כלי רכב, זבל, נוזות או פסולת אחרת אשר, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות ;
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (19) תנור, את, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ואשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות ;
- (20) ניקוי, נייעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים או בחצר, בכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזק קים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (23) החזקת בעלי חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו או להתפתחותם ;
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת ;
- (26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים ;
- (27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעת התברואן ;
- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת המים, או הפרעה כל שהיא להתחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת ;
- (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

סמכויות
התברואן

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו או על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ-24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה. מצא פגם כל שהוא יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים; אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלק; אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא או את בא כוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע, יהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע, לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך כאמור לעיל, חייב לקיים את תנאי ההודעה על כל פרטיה.

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו, או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא קובעת וסופית.

8. (א) בעל בנין, שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.
(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב, לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתואר „הבעל” או „המחזיק” של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

עבירות
ועונשין

10. כל אדם העושה אחד מאלה :

- (1) מפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה ;
- (2) מכניס שפכים או מים דלוחים בכלי כיבול המיועד לאשפה ;
- (3) מניח כלי כיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) עושה צרכיו ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) יורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) מטיל נייר, אשפה, נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) שופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים, או מניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הכבים ;
- (8) שם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) משליך ברחוב קליפות, פירות, ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) רוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) נובר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי כיבול אחרים לאשפה ;
- (12) מאכיל בעלי-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (13) חולב בהמות בית ברחוב ;
- (14) שוחט בעל-חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה ;
- (15) אינו ממלא אחר חובה מהחובות המוטלות עליו על פי חוק עזר זה,

דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למבשרת-ציון (מפגעי תברואה), תשכ”ח—1968”.

השם

אשר לזימי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מבשרת-ציון

י”א באדר תשכ”ח (11 במרס 1968)
(חמ 84075)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למנחמיה בדבר שמירת הנקיון ואיסור העישון

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המ-
קומית מנחמיה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית מנחמיה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש המועצה בכתב לענין חוק עזר זה;

„עינוג” — הצגות תיאטרון, קונצרטים, הצגות קולנוע, אסיפות, הרצאות וכיוצא באלה;

„בית עינוג” — מקום המשמש לצרכי עינוג;

„מקום ציבורי” — בית עינוג וכל מקום שנתאספו בו יותר מעשרים אנשים למטרה ציבורית,
למעט בית מגורים;

„בעל” — לרבות אדם המנהל מקום ציבורי או המפקח עליו;

„פסולת” — אפר ובדלי, סיגריות, קופסאות, קליפות ושאריות של גרעינים, בטנים, ירקות,

פירות, נייר, עטיפות מזון, דברי מאכל וכיוצא באלה;

„מפקח” — אדם שנתמנה בכתב על ידי המועצה למלא תפקיד של מפקח לצורך חוק עזר זה.

2. לא יעשן אדם בבית עינוג, למעט בית עינוג המתנהל תחת כיפת השמים, כשמתקיים
בו עינוג לרבים.

3. לא ימכור אדם במקום ציבורי ולא יפצח בו גרעינים, בטנים וכיוצא באלה.

4. לא יזרוק אדם פסולת במקום ציבורי ולא ילכלכו.

5. בעל מקום ציבורי יקבע בו, במקומות הנראים לעין, מודעות מוארות, לענין חוק עזר
זה, שאת תכנון, מספרן, גדלן וצורתן יקבע ראש המועצה.

6. (א) המפקח רשאי בכל עת סבירה להיכנס ללא תשלום לכל מקום ציבורי ולעשות
כל מעשה הדרוש לו בכדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף
קטן (א).

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למנחמיה (שמירת הנקיון ואיסור העישון)”, תשכ”ח—
1968.

ב' ש ל י ט א

נתאשר.

כ"ו בשבט תשכ"ו (25 בפברואר 1968) ראש המועצה המקומית מנחמיה
(חמ 830804)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לפרדסיה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מחקנה המועצה

המקומית פרדסיה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע
או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;
„מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים
המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית פרדסיה;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה
על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע,
משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת
מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;
„נכס” ו- „בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950²;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה, במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או
משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית
לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור
וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת
מים לנכס, למעט מדמים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של
רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו
משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו
התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס
על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין
הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש
לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו
או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם
המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ת תשי”א, עמ’ 178; תשכ”ב, עמ’ 280.

³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבוננו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבוננו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד-מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת צינורות

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

התקנת מד-מים

(ב) מד-מים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד-מים ואגרת התקנת מד-מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד-מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד-מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד-מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדויק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד-המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד-המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד-מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד-המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנוצלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מד"מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד"מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזאת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד"מים או קלקול ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד"מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד"מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד-מים, צינור,

או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת
תיסונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לפרדסיה (אספקת מים), תשכ"א—1960⁴ — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפרדסיה (אספקת מים), תשכ"ח—1968”.

⁴ ק"ת תשכ"א, עמ' 385.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) —

100	(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
150	לכל יחידת מלאכה או תעשיה
- (2) הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן —

35	עד 2"
70	למעלה מ-2"
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3 (ב))

5	
---	--
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3 (ה))

10	
----	--
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) :

200	(1) לחקלאות — לכל דונם או חלק ממנו
0.70	(2) לנכס אחר — לכל מ"ר משטח הנכס
1	ונוסף לזה — לכל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה

כשאינו מיתקן	כשיש מיתקן
מוכן להתקנת מד"מים	מוכן להתקנת מד"מים

האגרה בלירות

5. אגרת מד"מים (סעיף 5 (ד)) :

מד"מים שקטרו —		
65	50	אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "
100	75	עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1"
150	110	עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "
220	160	עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2"
		עולה על 2"

לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בלירות

6. אגרת בדיקת מד"מים, כולל דמי פירוק, הובלה ות-תקנה (סעיף 5 (ט))

10

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(1) לשימוש ביתי —

0.45	15	ל-10 מ"ק הראשונים
	25	ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם
	40	מעל 16 מ"ק

(2) למשק עזר וגינות מעובדות בהגבלה של 7.5

מ"ק לחודש לכל 100 מ"ר או חלק מהם,

11 בין החדשים אפריל—נובמבר
מעל להגבלה תיווסף הכמות לפריט (1)7.

15 (3) למוסדות

2 40 (4) לבתי-עסק, לחנויות ולמלאכה

(5) לתעשיה, לצרכן הרשום ברשיון הפקה של

המועצה —

14 בגבולות הכמות המוקצבת

25 מעל לכמות המוקצבת

3 50 (6) לבניה

7 (7) לחקלאות (ברשיון הפקה)

14 מעל הכמות המוקצבת

10 לירות 8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

יפתח מוצרפי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית פרדסה

ט"ז בניסן תשכ"ח (14 באפריל 1968)

(חמ 84837)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקדימה בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקר-
מית קדימה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית קדימה;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.

² ס”ח תשי”ח, עמ’ 108.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזי-קים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראייה לכאורה.

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקדימה (הריסת מבנים מסוכנים)“, תשכ”ח—1968.

י' רזניק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קדימה

י"א באדר תשכ"ח (11 במרס 1968)
(חמ 852216)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית-אצא בדבר הדברת מזיקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-אצא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים ;
„המועצה” — המועצה המקומית קרית-אצא ;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון ;
„מזיק” — כל אחד מאלה: חלונות, עשבי בר, טוואי התהלכה של האורן, זבוב ים התיכון, נברנים, קרציות הבקר, יתושים, זבובי בית ;
„נכסים” — קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית ;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

חובה להדביר
מזיקים

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את המזיקים שבנכסו.

הוראות
להדברת
מזיקים

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את המזיקים שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הרכבה על ידי
המועצה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3 (א) או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת המזיקים ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכות ראש
המועצה

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקדם ולעשות בהם כל הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה ; אם אי אפשר

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עבירות
וענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

ביטול

8. בטלים —

(1) חוק עזר לכפר-אתא (הדברת טוואי התהלוכה של האורן), תשכ"א — 1961²;

(2) חוק עזר לכפר-אתא (הדברת עשבי בר), תש"ך—1960³;

(3) חוק עזר לכפר-אתא (הדברת זכוב ים התיכון), תשכ"א—1961⁴;

(4) חוק עזר לכפר-אתא (הדברת חלזונות), תשכ"ד—1963⁵.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-אתא (הדברת מזיקים), תשכ"ח—1968”.

השם

נתאשר.

צבי הרר

ראש המועצה המקומית קרית-אתא

י"ט באדר תשכ"ח (19 במרס 1968)
(חמ 884416)

תיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ת תשכ"א, עמ' 2040.
³ ק"ת תש"ך, עמ' 1080.
⁴ ק"ת תשכ"א, עמ' 2039.
⁵ ק"ת תשכ"ד, עמ' 308.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).